

קונטרס אבן מקיר תזעק

חלק 1

אור הזוהר 505 ★ כסלו תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנשיאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גדולי הצדיקים ואומרים ללמוד זוהר הקדוש

בעזהש"ת

קונטרס

אבן מקיר תזעק

והוא קונטרס מענה על מכתב מאת

המתיר איסורים

"הרב" יצחק אליעזר יאקאב

בענין שחיטה ב"באקס" (פע"ן בלע"ז)

בו יווכח לעין כל איך ש"הרב" הנ"ל משקר במצח נחושה, ומזייף ביודעין דעת רבני וגדולי דורנו ודעת רבני וגדולי הדור שעבר אודות השחיטה בארצה"ב

הו"ל בחמלת ה' עלי בזכות אבותי ורבתי הק' זי"ע

הק' שלום יודא גראס

רב דקהל "מגן שאול" ד"האָלמין"

ור"מ בישיבה וכולל "בית ישעי"

"מכון להוראה בשחיטות ובדיקות"

בעהמח"ס: גידולי יהודה (על הלכות ציצית). שו"ת זבחו וזבחי צדק (על הלכות שחיטה ובדיקה). חינוך ישראל סבא (מדריך לחינוך הבנים והבנות). מדריך לצניעות. מנחת יהודה (על חומר איסור חלב עכו"ם ו"סימילאק"). מנחת שלום (הדרכה לכשרות). נפש ישעי (על מאכלות אסורות, ה' חלקים). קדושת ישראל (על הלכות יחוד). מזוזת שלום (על הלכות מזוזה). ושאר ספרים.

בלאאמו"ר הרה"ג הצדיק מוהר"ר ישעי' זאב גראָס זצ"ל, נכד השרף מסטרעליסק, הרה"ק מאַפּטא, ר' יעקב קאָפּיל חסיד, ט"ז, ב"ח, תוס' יו"ט, רש"י, ולמעלה בקודש עד דוד המלך ע"ה

ברוקלין יצ"ו ★ שנת תשנ"ו

נטמטם הלב והדעת עד שאין נרתעים אף מאיסור חמור כזה, ואי אפשר להסביר ולפקוח עיניהם בזה כיון שרואים כל דבר בצורה הפוכה, והרי הדבר דומה למי שמנסה להסביר גנות שתיית היין לשכור המתגולל באשפתות. וכבר אמרתי את אשר בלבבי, כי לדאבונינו עלה הכורת צר המשמיד על דורנו, ורוב אנשי הדור נלקחו למחנות עבודה ונאלצו שם להחזיק את חייהם במאכלות אסורות, הגם שההיתר הי' ברור בזה ואולי אף מצוה הי' לאכול משום ונשמרתם מאד לנפשותיכם, מכל מקום מטבע המאכלים לטמטם את הלב, והארכתי מזה בתשובה ממ"ש שגם עכו"ם שאוכל מאכלים שאסרה תורה לישראל לבו מתטמטם בזה אף שאינו מצווה, וצריכים לעיין הרבה איך לנקות את המוח והמחשבות מן הטמטום שנגרם ע"י האכילה באונס. ואח"כ באו לכאן אודים מוצלים מאש ונשטפו ברדיפת הבצע כסף ששרר פה, וטמטום המוח גרם להם שלא ידעו להבחין למי החותמת ולמי הפתילים, בין דרך אמת לדרך שקר, בין היתר לאיסור ובין מצוה לעבירה, ולא היה מי שירם דרך אמת ולטהר הנשמות והמוחות, וממילא נתעה אחר אינשי דלא מעלי ונתפטמו שוב במאכלות אסורות, והרבה שמצאו את קיניהם באוניברסטאות, וכך הי' עבירה גוררת עבירה והמצב הלך וחסור תמיד. ועל זה אנו מתודים סלח לנו אבינו כי רוב אולתינו שגינו, כלומר שכל מה ששגינו הי' מחמת טפשות ואולת דעתנו שנגרם לנו על ידי אכילת איסור באונס, וכיון שכן תסלח לכל עדת ישראל כי לכל העם בשגגה, כי איך יכולים להשיג קדושת שבת ויו"ט ושאר דברים שבקדושה בשעה שהמוח והלב מטומטמים ואטומים מלהבין.

מצינו שעבירה הראשונה שנעשתה בעולם ע"י אדה"ר, הי' בדבר מאכל, ועי"ז החטא גרם מיתה לו ולזרעו אחריו, ולפמ"ש באה"ח הק' (פרשת בראשית) הי' שוגג בזה עי"ש, ואעפ"כ הפגם וטמטום ממאכל איסור מתהווה אף ע"י אכילה בשוגג וכנ"ל, ולהמבואר בספה"ק נפגם הדעת בחטא אדם הראשון וגרם פגם עד סוף כל הדורות. זקה"ק מצאנו זי"ע נענה פעם בשאלה לאחד היושבים שבה לפניו בשעה מאוחרת בלילה לבקש את מנת לחמם, כי זה יום שלם לא בא טעם אוכל בפיהם "האם אתם כבר מוכנים לאכול, אדה"ר לפי המבואר בספה"ק הי' צריך לאכול מפרי עץ הדעת אלא שהקדים מעט, ואתם כבר מוכנים". ויש לראות מזה שאכילת איסור היא יסוד ושורש לכל החטאים. אברכים ובחורים צעירים ונכשלים במקרי לילה רח"ל רצים למקוה ואומרים תהלים ותמהים בעצמם על מה זה הגיע אליהם, ואינם יודעים שנכשלו במאכל אסור וזה גרם להם להימסר ברשתו של יצה"ר, כי בדבר הזה מצאנו מקום לפרוש ממכרות רשתו גם בישיבות חסידיות, ואשר עליהם עיקר התגברותו של היצר, כי לא ירויח כלום אם איזה משומד יעשן סיגרי" בשבת וכדו', אבל על היהודים שומרי תורה ומצוות הוא מתגבר להכשילם במאכלות אסורות ובכך ילכדם במצודותיו.

איתא בירושלמי (הובא בתוס' חגיגה דף ט"ו ע"א ד"ה שובו) שאלישע בן אבוי יצא לתרבות רעה מחמת דכשהיתה אמו מעוברת ממנו עברה לפני עבודה זרה והריחה מאותו המין ואכלה וכו' עיי"ש (וברמ"א י"ד ס"ו פ"א ט"ו) מזה שלא תאכל המינקת אפי' ישראלית דברים אסורים ובט"ז וש"ך דהיינו אפי' במקום היתר פיקו"ג עיי"ש), והלא מי שלב אבן לו יתפוצץ לשמע דברים הללו, שאלישע בן אבוי שהי' תנא ומרבותיו של רבי מאיר יצא לתרבות רעה לומר לית דין ולית דיין, מטעמימה אחת של איסור שטעמה אמו בהיותו במעי', ועל אחת כמה וכמה כשהאדם עצמו מתפטם במאכלי איסור שזה גורם לטמטם לבו ומוחו בדיעות כוזבות, ולא יפלא מה ששומעים כהיום דברי כפירה ומינות אשר ראוי לקרוע בשמועת דברים כאילו, ואי אפשר להוכיח לו זאת על פניו כי טח לבו ע"י מאכלות אסורות.

בבואי עכשיו לקרות פרשת הקרבנות אשר בהם כתוב כמה אזהרות באיסור חלב, מוצא אני חובה לעצמי לגלות ולפרסם את אשר ישבתי היום עם הרבנים הגאונים חברי הביד"צ שליט"א לדון על דבר המכשילה הזאת שנתגלה כעת, ואחרי דרישה וחקירה החלטנו להביא לידיעת קהל אנ"ש את כל המתרחש בענין למען יידעו את אשר לפנייהם, והירא את דבר ה' יפרוש מאכילת בשר

שכן קי"ל (י"ד ס"ו ט"א טעף כ"א) בטבח שדרכו לנקר בשר אם נמצא אחריו חלב אם הוא כשעורה מעבירין אותו, ועל הכלים צריך לשאול שאלת חכם כי יש לדון בזה מכמה צדדים. ובקשתי בזה, אנא חסו על נפשותיכם ועל נפש בניכם ובנותיכם כל זמן שאתם עדיין מאמינים בהשי"ת, אף אחד לא רוצה לראות ח"ו בניו ובנותיו נשואים לעם אחר, וכדבר שהי' בהרבה ערים וקהלות כאן שיצאו והמירו דתם ויתערבו בגויים. וכל זמן שלא פורשים במשנה הזירות ממאכלי איסור, לשוא כל העמל בחינוך הילדים, כיון שאזניהם אטומות מלשמוע דברי מוסר, והאב עצמו גורם להם זאת בהאכילו אותם דברים האסורים, והרי זה דומה לאדם שהושיב את בנו על פתח של זונות שמה יעשה הבן שלא יחטא (ברכות ל"ב ע"א).

ועל כן בבוא יום הקדוש יום תשובה סליחה וכפרה, מתבונן האדם על התנהגותו בכל ימות השנה איך שנכשל תמיד בעבירות וחטאים, ומגיע לידי מסקנא ששורש הכל היא האכילה אשר לא כדת הן במאכלות אסורות והן שלא אכל בקדושה וטהרה כדבעי למהוי, וצדיקים בדבר שחוטאים בו מתרצים (עיין שמור פרשה כ"ג), לזה נצטוונו למנוע מאכילה ושת"י ביום הכפורים הזה, ולא יערב אוכל לפיו של אדם מישראל בהתבוננו על הצרות שנגרמו לו ע"י האכילה. אך הרי אחז"ל (יומא פ"ו ע"ב) היכי דמי בעל תשובה אמר רב יהודה כגון שבאת לידו דבר עבירה פעם ראשונה ושני' וניצל הימנה מחוי רב יהודה באותה אשה באותו פרק באותו מקום, לפיכך נצטוונו להרבות באכילה ושת"י בערב יו"כ שאז כל אחד אוכל בקדושה ובהתבוננות תשובה מפחד יום הדין. וסח לי זקן אחד מחסידיו של כ"ק אאמ"ר זי"ע שישב פעם ליד שולחנו הטהור בערב יו"כ, ובשעה שהגישו לפניו המרק פרץ בבכי רב עד כי הצלחת נתמלאה על גדותי' מרוב הדמעות שזלגו לתוכה, וכן אכל כ"ק אאמ"ר את המרק מעורב בדמעות עיניו. אמנם אף מי שלא הגיע למדרגה זו, מ"מ אינו אוכל ביום זה לשם תאוה כי אם לקיים מצות השי"ת, ובכך מתקן וחוזר בתשובה על האכילות של כל השנה. וכמו כן ביום צום הכפורים כשהאדם פורש מאכילה ממילא בא לכל אחד הרהור תשובה, וזשה"כ (ויקרא טו. ל) כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' בשעה שאתם עומדים לפני ה' כמלאכים בלא אכילה ושת"י, אז ממילא תטהרו, כי האכילה היא סיבת כל החטאים.

זכורני מימי ילדותי מה שסיפרו על אודות עיר ואם בישראל שנתגלה בה שכמה קצבים מכרו בשר אשר לא הוכשר כדת, והבי"ד גזרו תעניתים על אנשי העיר ושרבו כל הכלים, ורעשה כל המדינה מזה. ובעוה"ר הוכשל כוחינו ואי אפשר לגזור תענית, והעיקר לקבל קבלה על העתיד שלא להתפתות עוד מהטומאה וממה שרואים אצל השכנים, וה' הטוב יכפר ונסלח לכל עדת בני"י כי לכל העם בשגגה, ויטיל הכל על ראש אומות העולם המצירים לעם ישראל, כי הם האשמים בכך.

ונביא לביאור הכתובים, כי הנה יש לרמז בענין הקרבנות עדה"כ (במדבר כח. ב) את קרבני לחמי לחמי ובש"ך עה"ת שהקרבנות הם לחם ומזון שמיימי שהעליונים נוזנים מזה. וי"ל שזה לתקן את אשר חטא בעבירה ששורשה ע"י מזון ואכילה וכנ"ל, ולפיכך כשבא לשוב עליו להביא קרבן שהוא לחם ומזון לעליונים. וז"ש אדם" כי יקריב קרבן לה' ובפרש"י שרמז לאדם הראשון עיי"ש. ולדרכינו י"ל שהורה הכתוב בזה ענין הקרבן, ורמז לאדה"ר שחטא באכילת עץ הדעת, וחזינן מזה שהאכילה היא מקור ושורש לכל החטאים, לפיכך אדם כי יחטא יקריב קרבן לה' במחשבות טהורות בלתי לה' לבדו, שתעלה לריח ומזון שמיימי.

ועל כוונה זו נבא עכשיו לקרות פרשיות הקרבנות, וכל אחד יכוין בקריאת פרשת קרבן חטאת שתהא הקריאה עולה במקום קרבן על מה שנכשלו בלא הודע באיסור חלב, ונבקש מהשי"ת שיקבל קריאתנו לרחמים ולרצון, ומהרה יבנה בית המקדש ושם נביא חטאת שמינה או אשם (או נבחר אם החיוב חטאת או אשם, אי הוי איקבע איסורא). והנה מבואר ברמב"ם (פ"ג ממעשה הקרבנות הלכה ט"ו) שקודם הקרבת הקרבן צריך החוטא להתודות ולשוב על אשר חטא, לכן נקבל על עצמינו להזהיר לב"ב ולחברים לאפרושי מאיסורא, לפרוש מצ"ט שערי היתר בשביל שער אחד של איסור, להתרחק מכל שמץ איסור כמו שאדם חושש לעצמו כשנודע לו על איזה

הישן, אשר הם כבר אינם בחיים. הרב משה דוד ווידער שו"ב, והרב ברוך גרינהוט שו"ב (שהיה עוד

השוחט של כ"ק האדמו"ר מטשורטקוב זצ"ל). וזאת היתה שחיטה ידועה ומפורסמת, ומהודרת במיוחד. מאוד.

אבן מקיר תזעק

נכבוד ובברכה
הנהלת הקהלה

דעתו של הגה"צ מקאשוי שליט"א אודות מצב הכשרות אצל השחיטה וכו' בארה"ב, בחודש תמוז תשמ"ה לפ"ק, נדפס עתה בספרו החדש ברכות שמים עמ"ס שבת פ"ב, בקו' קצה השמים פרק ה' (עמוד כ"ז), וע"ע לקמן עמוד ש"נ.

מכח זה של חורבן הקהלות בעו"ה וכמעט אין שום קהלה מסודרת על נוסח שהי' באירופא, נמשך גם כן ירידת הכשרות, בדברים חמורים מאוד, והשחיטה, והאפי', והבישול, וכמעט כל המאכלים, הכל ביד יחידיים, המה המושלים והמשלמים, אשר אפילו אם היו יראים וחרדים, הלא אין ליתן שום נאמנות לבעל העסקים, וקו"ח שהרבה המה מהירודים, ורבה העוובה בקרב הארץ, וגברו בעלי זרוע, ואימתם מוטלת על הבריות, ובפרט שהכל נעשה בכמות רב בסיטונות ובמהירות, וסומכים בכל דבר על התיירים של הפסד מרובה ושעת הדחק וכו' והרבה אף בלי היתר, והחיוב הי' שהרבנים אשר יש להם עכ"פ קצת דמיון לקהלות הישנות, שיסדרו שיהא להם יד בכל עניני חיי הנפש, ויעמדו על המשמר לדאוג עכ"פ עבור קהילתם ועי"כ יתחזק כח הכשרות להכלל כולו, ובאמת הי' מציאות לזה אם יתחזקו הרבנים על עמדם ולעשות בענין זה מה שביכלתם, ואין שום ספק שיצליחו במשלחותם, כי במצב של היום הירידה מיום אל יום וכל א' הישר בעיניו עושה. עכ"ל ועיי"ש עוד.

הגאון הפוסק המפורסם אבד"ק דעברעצין, וכ"ק מרן אדמו"ר מוויזניץ-מונסי שליט"א
דעת תורה

פון דעברעצניער רב שליט"א וועגן דעם פראבלעם פון ניקור פולער טעקסט פון דעברעצניער רב'ס בריוו בעזה"ת

אל מע"כ ידיד'נ' הרה"ג המפורסם... שליט"א בתשובה מאהבה על שאלתו מה דרשתי בשבת תשובה העעל"ט בענין ניקור בברוקלין. כי זה אומר כה וזה אומר כה כדרך העולם ורצונו לדעת האמת.

כה דרשתי ברבים, וכוונתי הי' כאשר אכתוב כאן בביאור יותר, שכל המנקר כניקור שהי' נהוג במדינתנו ארץ הגר (אונגארן) ע"פ הוראת רבותינו הגאונים הקדושים זצ"ל זכ"ע, כדת וכדין עושה, וכל המהרהר אחר הוראותיהם כמו שהרהר אחר השכינה וצריך בדיקה אחריו.

אולם שמעתי מפי כ"ק אדמו"ר מוויזניץ שליט"א שלדאבוניו ולצערו הגדול מצאו בג' וד' חנויות שלא עשו הניקור כהוגן ולמכאוב לבינו נשאר רח"ל חלב גמור, או לאזנים שכך שומעין. וע"כ כל אחד ואחד יחקור אחר חנותו ששם קונה בשר עד עתה אם שם הניקור נעשה כהוגן ואם איננו יכול לנקר או נודע לו שהמנקר בחנות ששם קונה אין לו קבלה רשות והורמא בכתב מרב מובהק וממנקר מומחה שיודע לבקר כהוגן, לא יקנה מחנות זו בשר גסה ודקה עד שיתוקן הכל עצהיו"ט כי בלא"ה בנפשו הוא.

ועל זה בעה"ח א' לס' נח תשמ"ג לפ"ק פה ברוקלין יצ"ו

משה שטערן
אב"ד דעברעצין

נ.ב. לפי מה ששמעתי ממגיד אמת, שלא רק בג' וד' חנויות מצאו חלב אלא הרבה יותר ויותר ומי הוא זה שלא תרגו בטנו.

הנ"ל
עין לעיל בדף י"ב הערה ה

ג) אמת שהשחיטה היתה מפורסמת בגלל שהשוחטים בלית ברירה ע"י שליטת הקצבים, שהקצבים יעשו יותר כסף, הנהיגו השחיטה הזאת, בדיקו כמו היום שידוע שהשוחטים המאכלים טריפות בהכשרם של הרע-בנים בארצה"ב הנהיגו שחיטה ה"פען", ואתה עושה עכשיו משחיטה ה"פען" שחיטה ידועה ומפורסמת ומהודרת מאוד, אע"פ שכל הרבנים היראים אסרו שחיטה ה"פען".

מאכל שעלולה לגרום מחלה מסוכנת, ועל אחת כמה וכמה צריך לחוש על חשש דבר איסור שעלול להכריתו בזה ובבא, ויהיה בנפשו מנדנדו ספק איסור ולכוין בכל אכילתו לשם שמים. ועל זה נאמר יחד בחרטה אמיתית ותשובה להשי"ת אנא תבא לפניך וכו'.

ונעתיק עוד כמה מכתבים וקו"ק ודרשות מהצדיקים והקדושים האמיתיים מדור העבר:

הוראה ואזהרה לאפרושי מאיסורא

ממרן גאב"ד קאשוי שליט"א

רפאל בלום

ראב"ד דק"ק קאשוי יע"א

בעדפארד היללס, ניו יארק יע"א

ב"ב, יום י"ג מדות של רחמים תשמ"ג לפ"ק פ' האזינו

שלו' וברכה לכבוד כל תלמידיי החביבים הע"י

אחדש"ה אודות שנשאלתי כמה פעמים, מענין בשר בהמה שיש מערערים, שאין ה'קבל מנוקר כראוי.

הנה כפי שראיתי בעצמי, בשבוע זו, במעמד מנקרים מומחים, נתברר כי בעו"ה, שהבשר שקנו בשבועות אלו, מחנויות המוחזקים להיותר טובים ומהודרים, אינם מנוקרים כראוי, שנשאר עליהם קלב דאורייתא, וגם מחלק האחוריים הי' שם עם הקלב שלהם, בדברים שאינו תלוי במנהג או מחלוקת כלל ואסור מן התורה לכו"ע. על כן אבקש שלא לאכול שום בשר בהמה, כלל וכלל לא, עד שיתוקן הכל בשלימות בע"ה, עפ"י דתוה"ק.

ה' הטוב ישלח לנו ברכתו להוושע בגמח"ט בתוכי" ושנת גאולה וישועה א"ס.

ולראי' בעה"ח
הק' רפאל בלום

אזהרה והודעה

ברחבי היהדות בארה"ב נתפרסם מכתב מזויף כאילו הגאון מקאשוי אינו מערער על ה"ניקור" והגיע לידינו מכתב רשמי מקהילת עדת קאשוי כי המכתב מזויף והגה"צ מקאשוי שליט"א עומד עוד בפסקו הראשון קהל עדת קאשוי

בנשיאות כ"ק אדמו"ר הגה"צ מוהר"ר רפאל בלום שליט"א אב"ד ור"מ קאשוי יע"א

ב"ה

יום ה' לסדר וישלח שנת תשמ"ג לפ"ק

שלו' וברכה לכ"מ הע"י:

לאחרונה יצאו אנשים בני בליעל והפיצו מכתב מזויף שזיפו באופן שיתראה כאילו נכתב על ידי רבינו שליט"א שבו חוזר ממה שכתב במכתבו הראשון (שנכתב ביום י"ג מדות דהאי שתא תשמ"ג לפ"ק) בענין חלב, ועוד תוספות דברי שקרים וכזבים רח"ל.

וע"כ באנו בזה להודיע לכל מי שהגיע מכתב המזויף הנ"ל לידו כי מעולם לא יצא מתחת יד רבינו שליט"א, ומזויף כולו מרישא לסיפא.

(ומצרים אנו פה נוסח של הכתב יד האמיתי וגם המכתב המזויף).

ובדרך אגב, הננו מודיעים בזה שאין לנו או לאחד ממוסדותינו שום חלק ואחריות בשום פאשקעווילע"ן הנדפסים בדברי לעג ובזיון וליצנות באיזה פנים שיהי', ואצ"ל שאין לנו ח"ו שום קשר בענין זה ולא בשום ענין - עם פורקי עול ושונאי הדת, והציונים, ותומכיהם, בכל שום והניכא דאית להון, ובפרט הראד"י"א והצייטונגע"ן שכל הנ"ל המה מאוסים ומשוקצים בעיני כל יראי ה' וכש"כ בעיני רבינו שליט"א הלוהם כל ימיו נגד כולם כידוע ומפורסם.

מאחר שכמובן אי אפשר לנו בשום אופן להודיע בעצמינו את כל הנ"ל לכל מי שנוגע לו, ע"כ (הגם ששלחנו לכמה מוסדות להודיע להם, מ"מ) נבקש מכל מקבל המכתב הזה לפרסמו גם לאחרים כפי אשר ביכלתו.

יא) ידוע ומפורסם בארצות הברית, הגה"צ רבי לוי יצחק גרינוואלד זצ"ל, אבד"ק צעהלעם, הראש והראשון בכל דבר שבקדושה, והוא חיזק את היהדות בארה"ב, ובפרט במערכת הכשרות, אשר הנהיג במסירות נפש, הענין של חלבי ישראל, וגם בכשרות הבשר עמד על חומת הכשרות במסירות נפש עילאית. הוא ייסד והקים שחיטה מהודרת "גלאטי כשר", עם שוביים בעלי מעמד, יראים ושלמים, ומומחים במלאכתם וידיעתם בכל מקצוע השחיטה, ובדיקות פנים וחוץ.

יב) שוחחתי עם השוביים שלו, ואמרו לי שהגאון הנ"ל הנהיג את השחיטה שלו, הן בתליה

ואחר כך הן בבאקס. ודרכו היה לבוא לבית המטבחים, ושהה שם שעות על שעות, ולא זו מהשוביים כל הזמן, וכשהתחילה השחיטה בבאקס היה עוד יותר מרוצה, ואמר להם שזה ממש להפליא. וכן שמעתי מהרב צבי ווייס שליט"א, שו"ב חשוב בקרית מאנראו מחשובי חסידי סאטמאר. וכן שמעתי מהרב יצחק מנשה פריד שליט"א, זקן השוביים דהיום בגלאט כשר, שעבד עבור שחיטת צעהלעם ושחיטת סאטמאר, שידוע ומכיר שכל הרבנים שבאו לבית המטבחים היו מרוצים מאוד, בפרט בבאקס. וכן שמעתי מהרב יחיאל שמואל פריד שליט"א, חסיד סקווירא וכהיום שוחט בשחיטת דעברעצין, שהוא ראה את

אבן מקיר תזעק

אמרתם, והרה"ג מצעהלים הי' באמת צדיק תמים ולא האמין ששוחטים כאלו ירמו אותו.

יג) הרב צבי ווייס הוא תלמיד שלי ולמד אצלי ואינו יודע בכלל מה שהרב מצעהלים אמר או לא אמר, ואני מסופק מאוד אם צבי ווייס בכלל אמר, ואם אמר אינני יודע אם אמר אמת, ולכל היותר יכול להיות ששמע מהשוחטים האחרים המאכילים טריפות כל מימיהם כ"ל.

יד) על השו"ב החשוב יש לספר הרבה, אבל אכמ"ל. [וסיפתי כבר לרבנים המחפשים האמת].

יז) כשאני הייתי בבית השחיטה לפני ל' שנים הי' עוד אברך ולא זקן השוביים, ולא הי' בכלל שוחט ביוראפ, ואפילו אם היה ביוראפ כולם כמעט נתקלקלו בשחיטות הגדולות וכל זה ראיתי בעיני שעבדתי איתם ביחד עד שהשוחטים הצדיקים שלך תפסו אותם בבתי זונות כידוע.

יח) עי' הערה הקודמת. אני הייתי שם זמן רב ולא שמעתי שהרבנים היו מרוצים מאוד בפרט בבאקס, הם לא ידעו בין ימים לשמאלם מה שהולך בבית השחיטה, ובשחיטת גסות שהייתי שם לערך שנה אחת ולא ראיתי שום רב שיבא לשם, רק פעם אחת בא לשם הרב מבאטור ז"ל, ואז ראיתי קצת מרחוק איך שר' יחזקאל גליק שהי' אז גם כן שוחט וגם כן בודק, וגם כן משגיח, ושם הפלאמבעס [לא שעשה הכל בפעם אחת, רק בזמן שהי' צריך להניח עשה דברים אחרים], קרא את הרב מבאטור למקום שהי' תלויים (הצונגען) הלשונות ואמר להרב מבאטור שהרב יראה כאן 4 לשונות שאני צריך לשום עליהם חותמת שהוא כשר, שהשוחט נתן לבהמות לנסוע בתור כשר, והבודק פנים וחוץ גם כן הכשיר וכבר שמו על הלבבער ועל כל החלקים פלאמבעס וכאן הרב יכול לראות שהשוחט עשה את כל ה-4 בהמות הגרמה בשחיטה כי לא רואים על הקנה מלא חוד על פני כולו, ועכשיו העבודה שלי לעשות מכל החלקים נבילות, וזה עבודה קשה מאוד, וכך הסביר להרב מבאטור למה שלא יכול ליתן לאדם אחר להיות משגיח כי עבודת המשגיח הוא רק לתת פלאמבעס על החלקים, והמשגיח המשים הפלאמבעס אינו יודע הלכות שחיטה ואינו שוחט ואינו יודע הפראקטיק איך לבדוק.

והרב מבאטור התחיל לצעוק אוי וויי מי שוחט שם שמשיר נבילות בתור כשר, ואמר לו ר' יחזקאל גליק אל תצעוק יש לנו כאן פרומאק [והראה עלי], ואם הוא ישמע מה שהולך כאן הוא יכול עוד לפרסם ברבים. ואמר לו שכעת שוחט בעל מקובל גדול וצדיק אבל משאיר נבילות רח"ל, והרב מבאטור רץ תיכף להשוטח לומר לו מה שמצא.

יט) למה הוא לא חשוב כמו השו"ב צבי ווייס.

יז) יכול להיות שלא ראה בכלל, אבל אתה אמרת לו שאתה כותב בשמו והסכים, כי הלא אתה משלם לו שכירות כל השנה. המשך בעלון הבא

ד) אם שחיטת ה"פענ" שהרבנים הגדולים היראים שאינם משוחטים מכספם של מאכילי טריפות כתבו וחתמו שאסור לשנות כלום, ואצלך זה נקרא שחיטה מהודרת.

ה) הרב מצעהלים עשה באמת הרבה על חלב ישראל ועוד, אבל בעיני שחיטה ידע רק מה שהראו לו (החלפים) הסכינים, ובדיקות, ואם הי' בשחיטה הראתם לו מה שאתם ידעתם אז עס וועט איהם געפעלען [מה שימצא חן בעיניו].

ו) בתחילה שעשה הרב מצעהלים את השחיטה הי' לו צרות גדולות כי וויינשטאק עשו אח"כ שחיטה ועשו לשחיטת צעהלים טעראר [איומים] גדול כדרכם של השוחטים והקצבים שרוצים אחד לכבוש את הביזעס של השני, וויינשטאק עם הכוח של השוחטים שלו יצאו נגד צעהלים בחרב ובחנית, (ראה בקונטרס מכתבי התעוררות המכתבים והק"ק שיצאו אז נגד השחיטה של צעהלים, אבל אח"כ עבדו כבר השוחטים של צעהלים וויינשטאק במקום אחד ואחד עבד בעד השני וכו'.

ז) הוא חשב באמת שהוא מתקן העולם, ובתחילה היו רק קונים ומוכרים רק 5 בהמות לשבוע וזה הי' ביכולתכם לעשות כשר, [וזה לא היה שחיטת "פענ"] והוא חשב באמת שהכל גלאט כשר, אבל מה שעשיתם אח"כ בלי רשותו ושחטתם ומכרתם יותר מאלף בהמות לשבוע זה באמת לא ידע, עד שבא לבית דין שלמעלה ושם נתגלה האמת. ובאופן הזה ירמו השוחטים שלו לכל הרבנים הגדולים שחשבו שפריניץ הוא באמת כשר, עד שנתגלה לכל העולם עי' וועד הכשרות כל מצב השחיטה.

ח) הרב מצעהלים חשב באמת כך אבל לדאבונו השוחטים שלו היו הרבה יותר גרועים מהשוחטים של מיל מארט. וויינשטאק צעק כל פעם למה לפריניץ יש יותר מעט שוחטים ומשגיחים (על אותה השחיטה) והם עושים יותר גלאט כשר מהשוחטים של וויינשטאק [ועי' אבן מקיר תזעק אות י"ג]. והם ירמו את הרב מצעהלים וצ"ל בכל מיני רמאות, ונכתוב לדוגמא, אחד בא וסיפר להרב מצעהלים שהוא קונה בשיקאגו הבשר עם הכשר שלו אם זה כשר, וענה לו הרב מצעהלים "אני נותן הכשר רק 5- להמות לשבוע ואלו נמכרים בבוטשער שלו, וזה כל ההכשר שלו. והמעשה הזאת ידוע ואלו השוחטים מכרו עם ההכשר של הרב מצעהלים מאות בהמות ועגלים וצאן לכל ארצות הברית.

אגב: אני הייתי שם בבתי השחיטה חצי שנה בערך ואני מכיר אותם טוב מאוד, ואכמ"ל.

ט) ח"ו לומר כזאת על הגאון מצעהלים שהוא הנהיג, רק השוחטים שלו אמרו לו, והוא האמין להם, כמו שכל הרבנים והשוחטים מאמינים לך אע"פ שאתה העמלק בעצמך, [כשר שבטבחים שותפו של עמלק, קידושיך דף פ"א] כמו שאתה לבד מעיד על עצמך.

י) עי' הערה הקודמת שהרב מצעהלים נתן הכשר רק על 5 בהמות לשבוע, וזה לקח רק כמה דקות לשחוט, כי מהירות ה"פענ" הוא לערך 60 בהמות לשעה.

יא) הוא הי' מרוצה מטעם שמע מהשוחטים מה שאתם